

דִּילִיָּה בָּהּ, אֶפִּיק נַפְשׁ. וְכָלִיל תִּיאֻבְתָּא (נ"א תיאובתיה)
 דְּנוֹקְבָא וְנָטִיל לָהּ. וְאַתְכְּלִיל תִּיאֻבְתָּא תַתָּא
 בְּתִיאֻבְתָּא דְלַעֲלָא וְאַתְעֲבִידוּ רְעוּתָא חָדָא בְלָא
 פִּירוּדָא.

וּבְדִין (נְטִיל) כָּלִיל כְּלָא נּוֹקְבָא וְאַתְעֲבִירַת מִן דְּכוּרָא
 וְתִיאֻבְתִּין דְּתִרוּוּיָּהּ מִתְדַבְּקִין בְּחָדָא, וְעַל דָּא כְּלָא
 כָּלִיל דָּא בְדָא. וְכֵד נִשְׁמַתִּין נְפִקִין דְּכֵר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא
 נְפִקִין. לְבַתָּר פִּינִין דְּנַחְתִּי מִתְפָּרְשִׁין דָּא לְסַטְרָא דָּא וְדָא
 לְסַטְרָא דָּא, וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְזוּנִין לֹון לְבַתָּר. וְלָא
 אֲתִיָּהִיב זְוּנָא לְאַחְרָא אֶלָּא לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 בְּלַחֲזוּדִין, דְּאִיהוּ יַדַּע זְוּנָא דְלַהוֹן לְחַפְרָא לֹון כְּדָקָא
 יָאוּת.

זְבֻאָה הוּא בַר נֶשׁ דְּזָכִי בְּעוֹבְדֵי וְאַזִּיל בְּאוּרַח קְשׁוּט
 בְּגִין דְּאַתְחַבֵּר נַפְשׁ בְּנַפְשׁ כְּמָה דְחָוָה
 מַעֲיָקְרָא, דְּהָא אִי זָכִי בְּעוֹבְדֵי דָּא הוּא בַר נֶשׁ שְׁלִים

לשון הקודש

זָכַר וְנִקְבָּה. אַחַר כָּךְ, פִּינִין שְׂיֻרְדוּת,
 נְפָרְדוּת זֵו לְצַד זֵה וְזֵו לְצַד זֵה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְזוּנִין אוֹתָן אַחַר כָּךְ. וְהַזְוּנִין לֹא
 נִתְּן לְאַחַר, אֶלָּא לְקִדְוּשׁ—בְּרוּךְ—הוּא
 לְבִדּוּ, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֵת זְוּנָם לְחַבֵּר אוֹתָם
 כְּרֵאוּי.

אֲשֵׁרֵי הָאִישׁ שְׁזוּכָה בְּמַעֲשָׂיו וְהוֹלֵךְ
 בְּדַרְךְ הָאֲמֵת כְּדֵי שֶׁתִּתְחַבֵּר נַפְשׁ בְּנַפְשׁ

וְהַתְדַבְּקוּתוֹ בָּהּ מוֹצִיָּאה נַפְשׁ, וְכוּלָּל
 תְּשׁוּבָת וְתְשׁוּבָתוֹ הַנְּקֵבָה וְנָטִיל אוֹתָהּ.
 וְנִבְלָלַת הַתְּשׁוּבָה הַתְּחַתּוּנָה בְּתְשׁוּבָה
 שְׁלֵמָעֵלָה, וְנַעֲשִׂית רְצוֹן אַחַד בְּלִי פְרוּד.
 וְאִזּוּ וְנָטִיל כּוּלָּל הַכֹּל נִקְבָּה, וּמִתְעַבְּרַת
 מִן הַזְכָּר, וְהַתְּשׁוּבָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם נִדְבָקוֹת
 יַחַד, וְעַל כֵּן הַכֹּל כְּלוּל זֵה עִם זֵה.
 וּכְשֶׁהַנְּשָׁמוֹת יוֹצְאוֹת, הֵן יוֹצְאוֹת יַחַד

בְּדָקָא יָאוּת. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב וּפְרִיז מְתוּק לְחֶבִי. דִּהוּא
 בְּתַקוּנָא מְבָרַךְ לְאַתְבָּרְכָא מִיָּה עֲלֵמָא, בְּגִין דְּכֻלָּא
 בְּעוֹבְדֵין דְּבַר נָשׁ תִּלְיָא אִי זְכִי אִי לָא זְכִי.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה הָכִי שְׁמַעְנָא דְכְתִיב, (הושע יד) מִמְּנֵי
 פְּרִיךְ נִמְצָא. קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיה
 לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל מִמְּנֵי וּדְאִי פְּרִיךְ נִמְצָא. פְּרִי נִמְצָא
 לָא כְּתִיב אֱלָא פְּרִיךְ. הֵהוּא תִיאַוּבְתָּא דְנוֹקְבָא דְעֵבִיד
 נֶפֶשׁ וְאַתְפְּלִיל בְּתוֹקְפָא דְדְכוּרָא וְאַתְפְּלִיל נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ
 וְאַתְעֵבִידוּ חַד פְּלִיל דָּא בְּדָא כְּדָאמְרֵן. לְבַתַּר אֲשַׁתְּפַחוּ
 תְּרוּוּיָהוּ בְּעֲלֵמָא, וְדָא בְּחִילָא דְדְכוּרָא אֲשַׁתְּכַח אִינָא
 דְנוֹקְבָא.

דְּבַר אַחַר בְּתִיאַוּבְתָּא דְנוֹקְבָא אֲשַׁתְּכַח אִינָא
דְדְכוּרָא. דְּאִי לָאו תִיאַוּבְתָּא דְנוֹקְבָא לְגַפִּי

לשון הקודש

פְּרִיךְ נִמְצָא. לָא כְּתוּב פְּרִי נִמְצָא, אֱלָא
 פְּרִיךְ. אוּתָהּ תִשׁוּקַת הַנְּקֵבָה שְׁעוּשָׁה
 נֶפֶשׁ וְנִבְלָלַת בְּכַח הַזְכָּר, וְנִבְלָלַת נֶפֶשׁ
 בְּנֶפֶשׁ, וְנַעֲשׂוֹת אַחַת כּוֹלֵלַת זֹו בְּזוֹת, כְּפִי
 שְׁאֲמַרְנּוּ. לְאַחַר מִכֵּן נִמְצָאִים שְׁנֵיהֶם
 בְּעוֹלָם, וּדְאִי בְּכַח הַזְכָּר נִמְצָא פְּרִי
 הַנְּקֵבָה.

דְּבַר אַחַר, בְּתִשׁוּקַת הַנְּקֵבָה נִמְצָא פְּרִי
 הַזְכָּר, שְׁאֵם לָא תִשׁוּקַת הַנְּקֵבָה לְזָכָר,

כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה. שְׁהָרִי אִם הוּא זוֹכֵה
 בְּמַעֲשָׂיו, וְהוּ אָדָם שְׁלָם בְּרָאוּי. וּמִשׁוּם
 כֶּךָ כְּתוּב וּפְרִיז מְתוּק לְחֶבִי, שֶׁהוּא
 בְּתַקוּן מְבָרַךְ שְׁוִיתְבָּרַךְ מִמְּנֵי הָעוֹלָם,
 מִשׁוּם שֶׁהִבֵּל תִּלְוִי בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם אִם
 זוֹכֵה וְאִם לָא זוֹכֵה.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כֶּךָ שְׁמַעְתִּי, שְׁכְּתוּב
 (הושע יד) מִמְּנֵי פְּרִיךְ נִמְצָא. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אָמַר לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּדְאִי מִמְּנֵי

דְּכוּרָא לָא אֲתַעְבִּידוּ פִּירִין לְעֵלְמִין הָדָא הוּא דְכְתִיב
מִמְנֵי פְרִיךָ נִמְצָא:

וַיְהִי בְיָמֵי אֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח
(ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ צֶדֶק יִקְרָאֶהוּ לְרַגְלוֹ
וְגו'. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ תְּבַרִיָּא. אֲבָל הָאִי קָרָא בְרִזָּא
דְּחִבְמַתָּא אִיהוּ. דְּהָא תְּנִינָן שְׁבַעָה רְקִיעִין עֲבַד קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וְכִלְהוּ לְאַשְׁתְּמוּדַע יִקְרָא דְקְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְכִלְהוּ קַיִמִין לְאוֹדְעָא רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא
עֲלָאָה.

תָּא חֲזִי, אִית רְקִיעָא עֲלָאָה סְתִים לְעֵילָא מְנַיִהוּ דְאַנּוּן
שְׁבַעָה, וְדָא הוּא רְקִיעָא דְדַבְרָ לֹון וְנָהִיר לֹון
לְכִלְהוּ, וְדָא לָא אֲתִיִּדַע, וְקַיִמָא בְּשַׁאֲלַתָּא דְלָא יְדִיעָא,
בְּגִין דְּאִיהוּ סְתִים וְעַמִּיק, וְכִלְא תְּוֹהִין עֲלִיהָ, וּבְגִין כְּדָ
אֲקַרִי מ"י, כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ דְכְתִיב, (איוב לח) מִבְּטָן מִי יֵצֵא

לשון הקודש

וְכִלְס עוֹמְדִים לְהוֹדִיעַ אֶת סוּד הָאֲמוּנָה
הָעֲלִיוֹנָה.

בַּא רְאָה, יֵשׁ רְקִיעַ עֲלִיוֹן נִסְתָּר לְמַעְלָה
מֵאוֹתָם הַשְּׁבַעָה, וְזֶה הוּא הָרְקִיעַ
שְׁמַנְהִינָם וּמֵאִיר לְכִלְס, וְזֶה אֵינּוּ גוֹדַע,
וְעוֹמֵד בְּשַׁאֲלָה שְׁלֵא יְדוּעָה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
נִסְתָּר וְעַמִּיק, וְכִלְס תְּמַהִים עֲלָיו. וּמִשּׁוּם
כְּדָ נִקְרָא מ"י, כְּמוֹ שֶׁפְּרָשׁוּהָ שְׁכָתוּב (איוב
לח) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת, וְנֶאֱמַר. וְזֶה הוּא

לָא נַעֲשׂוּ פְרוֹת לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב
מִמְנֵי פְרִיךָ נִמְצָא.

וַיְהִי בְיָמֵי אֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וְגו'. רַבִּי
יוֹסִי פִתַּח, (ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ צֶדֶק
יִקְרָאֶהוּ לְרַגְלוֹ וְגו'. אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹ
הַחֲבֵרִים. אֲבָל הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא בְּסוּד
שֶׁל הַחֲכָמָה, שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, שְׁבַעָה רְקִיעִים
עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה, וְכִלְס
לְהוֹדִיעַ אֶת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

הַקָּרָח וְאַתָּמָר, וְהָאִי הוּא רְקִיעָא עֲלָאָה (דף 19 ע"א) דְּקַיִמָא
עַל כָּל אַנּוּן שְׂבַעָה.

וְאִיתַּ לְתַתָּא רְקִיעָא דְאִיהוּ תַתָּאָה מִכְּלָהוּ וְלֹא נָהִיר,
וּבְגִין דְאִיהוּ תַתָּאָה דְלֹא נָהִיר, הֵהוּא רְקִיעָא
דְעַלְיָיהוּ אֶתְחַבֵּר בֵּיהּ, וְאַלִּין תִּרִין אֶתְוּוֹן כְּלִיל לֹזן בְּגִינְהּ
וְאַקְרִי יָם, דְהֵהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה דְאַקְרִי מִי.

בְּגִין דְכָל אַנּוּן רְקִיעִין אַחֲרֵינָן אֶתְעֵבִידוּ נַחֲלִין וְעָאֲלִין
לְגַבִּיָהּ, וּכְדִין אִיהוּ יָם עֲלָאָה וְעֵבֵד אִיבִין וְנוּנִין
לְזַנְיָהוּ, וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד (תהלים קד) זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחֵב
יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ צֶדֶק יִקְרָאָהוּ
לְרַגְלוֹ. מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ. דָּא אַבְרָהָם. צֶדֶק
יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ. (נ"א דָּא שָׂרָה, ד"א צֶדֶק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ וְגו') דָּא הוּא

לשון הקודש

נַעֲשִׂים נַחֲלִים וְנִכְנָסִים אֲלֵיו, וְאִזּוּ הוּא
הַיָּם הָעֲלִיּוֹן, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת וְדָגִים
לְמִינֵיהֶם. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד (תהלים קד) זֶה
הַיָּם גָּדוֹל וּרְחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין
מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת.

וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ
צֶדֶק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ. מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ -
זֶה אַבְרָהָם. צֶדֶק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ - וְנ"א ז'ו
שָׂרָה. ד"א צֶדֶק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ וְגו' זֶה הוּא

הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שְׂעוּמַד עַל כָּל אוֹתָם
הַשְּׂבַעָה.

וַיֵּשׁ לְמִטָּה רְקִיעַ שְׁהוּא תַחַתוֹן מִכְּלָם
וְלֹא מֵאִיר. וּמִשׁוּם שְׁהוּא תַחַתוֹן שְׁלֹא
מֵאִיר, אוֹתוֹ הַרְקִיעַ שְׁעַלְיָהֶם מִתַּחַבֵּר
עִמוֹ, וְשִׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הוּא כּוֹלָלָם
בְּתוֹכוֹ, וְנִקְרָא יָם, שְׁאוֹתוֹ הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן
שְׁנִקְרָא מִי.

מִשׁוּם שְׁכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים הָאֲחֵרִים

רְקִיעָא תַתָּאָה דְבִלְהוּ רְקִיעִין דְאִתְעֲבִיד יָם.

יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם. מָאן הָאִי, הוּא רְקִיעָא תַתָּאָה דְאִמְרֵן
 דְעֲבִיד נּוֹקְמִין וְאַפִּיל שְׁנַאִין. וּבְהָאִי אֲשֶׁתַּבַּח דְּוֹד
 וְאָמַר (תהלים יח) וְאִיבֵי נְתַתָּה לִי עֶרְפָּה וּמִשְׁנַאִי אֲצִמִיתֶם.
 (ישעיה מא) יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם. אֵלִין אַנּוּן עֲמִין דְהָוָה רְדִיף
 עֲלֵיהוֹן אֲבָרְהָם וְקֹדֶשָׁא בְרִידָה הוּא הָוָה קְטִיל לֹוֹן. (ומלכים
 ירד. (מאי ירד אלא) אֵלִין מְלָכִים דְמִמֶּנּוּן לְעֵילָא עֲלֵיהוֹן. יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם, אֵלִין עֲמִין דְלַתַתָּא)
 וּמְלָכִים יִרְדָּה אֵלִין מִמֶּנּוּן רַבְרָבֵן דְלְעֵילָא. דְכִד עֲבִיד
 קֹדֶשָׁא בְרִידָה הוּא דִינָא בְעֵלְמָא (ד"א בְעֵמָא) בְּכֹלָא עֲבִיד
 דִינָא בְעֵילָא וְתַתָּא.

יִרְדְּפֶם יַעֲבוֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ בְּרַגְלֵיו לֹא יָבֹוא (ישעיה מא ג).
 יִרְדְּפֶם דָּא אֲבָרְהָם. דְאֲבָרְהָם הוּא רְדִיף לֹוֹן,
 וְקֹדֶשָׁא בְרִידָה הוּא הָוָה עֲבַר קַמִּיהָ וְקְטִיל לֹוֹן. דְכִתִּיב

לשון הקודש

אוֹתָם. וּמְלָכִים יִרְדָּה, (מה זה ירד? אלא) אֵלִין מְלָכִים
 שְׂמִמְנִים לְמַעְלָה עֲלֵיהֶם. יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם - אֵלִין
 הַעֲמִים שְׂלַמְטָה וּמְלָכִים יִרְדָּה - אֵלִין הַמְּמִנִים
 הַגְּדוֹלִים שְׂלַמְטָה. שְׂכַאֲשֶׁר הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה דִין בְּעוֹלָם וּד"א בְּעָם,
 הוּא עוֹשֶׂה דִין בְּכָל, בְּמַעְלָה וּבְמַטָּה.

(ישעיה מא ג) יִרְדְּפֶם יַעֲבוֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ
 בְּרַגְלֵיו לֹא יָבֹוא, (ישעיה מא ג). יִרְדְּפֶם - זֶה
 אֲבָרְהָם, שְׂאֲבָרְהָם הָיָה רוּדָה אוֹתָם,

הַרְקִיעַ הַתַּתְּחוֹן שֶׁל כָּל הַרְקִיעִים שְׂנַעֲשֶׂה
 יָם.

יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם, מִי זֶה? הוּא הַרְקִיעַ
 הַתַּתְּחוֹן שְׂאִמְרֵנוּ, שְׂעוֹשֶׂה נְקֻמָּה וּמְפִיל
 שׁוֹנְאִים. וּבְזֶה הַשְּׁתַּבַּח דְּוֹד וְאָמַר (תהלים
 ח) וְאִיבֵי נְתַתָּה לִי עֶרְפָּה וּמִשְׁנַאִי
 אֲצִמִיתֶם. (ישעיה מא) יִתְּן לְפָנָיו גּוֹיִם - אֵלִין
 הֵם הַעֲמִים שְׂהָיָה אֲבָרְהָם רוּדָה
 אַתְרֵיהֶם, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הָיָה הוֹרֵג

יַעֲבוֹר שָׁלוֹם דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאַקְרִי שָׁלוֹם.

אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּךְ דִּהְוָה אֲבָרְהָם
אָזִיל בְּגוּ עֲנֵנִי אִז בְּגוּ סוּסוֹנוֹן וּרְתִיכִין. אֶלֶּא אַרְח
בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, דְּלֹא הוּוּה אָזִיל קַמִּיה דְּאַבְרָהָם לֹא
מְלֹאכָא וְלֹא שְׁלִיחָא אֶלֶּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲזוּדֵי
דְּכַתִּיב אַרְח בְּרַגְלֵיו. מָאן רַגְלֵיו אֵלִין מְלֹאכִין דְּאַנּוּן
תַּחֲתוּי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (זכריה יד)
וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא וְגו'.

דְּבָר אַחַר מִי הָעִיר מְמוֹרָח. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתַעֵר עֲלֵמָא לְאַיִתָּא לְאַבְרָהָם
וְלִקְרָבָא לִיה לְגַבִּיה, הָאִי אֲתַעֲרוּתָא בְּגִין דְּזַמִּין יַעֲקֹב
לְמִיפְק מִיְה וְלִקְוִימָא תְּרִיסַר שְׁבַטִין כְּלָהוּ זַכָּאִין קַמִּיה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. צַדֵּק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

שפתחתיו של הקדוש ברוך הוא, כמו
שנאמר (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא
וגו'.

דְּבָר אַחַר מִי הָעִיר מְמוֹרָח – בֵּא רְאֵה,
בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעִיר אֶת
הָעוֹלָם לְהַבִּיא אֶת אֲבָרְהָם וְלִקְרַב אוֹתוֹ
אֵלָיו, הַהֲתַעֲרוּרוֹת הַזֶּה מִשּׁוֹם שֶׁעֲתִיד
הָיָה לְצֵאת מִסְּנֵי יַעֲקֹב וְלְהַעֲמִיד שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים כָּלֶם צַדִּיקִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. צַדֵּק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עוֹבֵר לְפָנָיו
וְהוֹרֵג אוֹתָם, שֶׁכַּתוּב יַעֲבוֹר שָׁלוֹם. זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא שָׁלוֹם.

אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, וְכִי עוֹלָה עַל
דַּעְתָּךְ שֶׁאַבְרָהָם הָיָה הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ הָעֲנָנִים
אוּ בְּתוֹךְ סוּסִים וּמִרְפָּבוֹת? אֶלֶּא אַרְח
בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, שֶׁלֹּא הָיָה הוֹלֵךְ לְפָנֵי
אֲבָרְהָם לֹא מְלֹאךָ וְלֹא שְׁלִיחַ, אֶלֶּא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, שֶׁכַּתוּב אַרְח
בְּרַגְלֵיו. מִי זֶה רַגְלָיו? אֵלֵינוּ הַמְּלֹאכִים

הוא הוה קרי ליה תדיר מן יומא דאתברי עלמא במה
 דאת אמר, (ישעיה מא) קורא הדורות מראש, ובגין כך צדק
 יקראהו ודאי. לרגלו, לאתחברא ביה בפולחניה ולקרנא
 ליה לגביה. במה דאת אמר, (שמות יא) העם אשר ברגליך.

דבר אחר מי העיר ממזרח. דמתמן שרותא דנהורא
 לאנהרא. בגין דדרום ההוא תקפא דנהורא
 דיליה מגו מזרח איהו. ועל דא מי העיר ההוא נהורא
 דדרום. ממזרח, בגין דאיהו נטיל ואתון בקדמותא,
 ותיאובתא דההוא רקיעא עלאה למיהב ליה למזרח.

צדק יקראהו לרגלו. דא מערב, דאיהו קרי ליה תדיר
 ולא שכיך במה דאת אמר (תהלים פג) אלהים אל
 דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל. בגין דמערב אתער
 תדיר לגביה. יתן לפניו גוים ומלכים ירד. דהא מגייה

לשון הקודש

המזרח. ועל בן, מי העיר - אותו האור
 של הדרום. ממזרח - משום שהוא נוסע
 ונזון בראשונה, ותשוקתו של אותו
 הרקיע העליון לתת למזרח.

צדק יקראהו לרגלו - זה המערב, שהוא
 תמיד קורא לו ולא שוקט, כמו שנאמר
 (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש
 ואל תשקט אל, משום שהמערב תמיד
 מתעורר אליו. יתן לפניו גוים ומלכים

ברוך הוא הנה תמיד קורא לו מיום
 שנברא העולם, כמו שנאמר (ישעיה מא)
 קרא הדורות מראש. ומשום כך, צדק
 יקראהו ודאי לרגלו - להתחבר בו
 בעבודתו ולקרוב אותו אליו, כמו שנאמר
 (שמות יא) העם אשר ברגליך.

דבר אחר מי העיר ממזרח - שמשם
 ראשית האור להאיר. משום שהדרום,
 אותו החוק של האור שלו הוא מן